

13 Φεβρουαρίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΝΑ ΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΕΓΚΩΜΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 367/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο αναθεωρητικής δικαιοδοσίας — Μόνο η προσβαλλόμενη στο δικόγραφο διοικητική πράξη και μόνο στο προσβαλλόμενο σημείο της.

5 Ο περί Δήμων Νόμος (Ν.111/85) — Άρθρο 105 — Καταβολή επαγγελματικού φόρου — Καμία πρόβλεψη για υποβολή ένστασης — Μόνη εκτελεστή απόφαση αυτή της επιβολής της φορολογίας.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προϋπόθεση παραδεκτού της η εμπρόθεσμη καταχώρηση — Εξετάζεται αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο.

15 Οι αιτητές προσέβαλαν με τις προσφυγές τους την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία τους επιβλήθηκαν τέλη επαγγελματικής άδειας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 1. Απ' ό,τι προκύπτει η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά μόνο τους αιτητές 1 και 2. Φαίνεται πως οι υπόλοιποι, πλην εκείνων τους οποίους δεν επιβλήθηκαν τα τέλη, έχουν φορολογηθεί όχι όμως με την προσβαλλόμενη πράξη. Επομένως δεν υπάρχει ο απαραίτητος δεσμός ομοδικίας μεταξύ των δύο πρώτων και
25 των υπολοίπων.

Το δικαστήριο δεν έχει εξουσία να διευρύνει τη δικαιοδοσία του και να επιληφθεί άλλων πράξεων πέρα από την προσβαλλόμενη, που είναι το αντικείμενο της διαδικασίας.

- Καταλήγει ότι οι 76 αιτητές των οποίων τα ονόματα φαίνονται στον κατάλογο Α δε νομιμοποιούνται στη καταχώρηση της προσφυγής η οποία και απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Η αίτηση μπορεί να εξεταστεί μόνον ως προς τους αιτητές 1 και 2. 5
2. Το Άρθρο 105 του περί Δήμων Νόμου (Ν. 111/85), σύμφωνα με το οποίο οι εργαζόμενοι δημότες υποχρεούνται στην καταβολή επαγγελματικού φόρου, δεν περιέχει καμιά πρόβλεψη για δικαίωμα υποβολής ένστασης κατά της φορολογίας. Αλλ' ούτε άλλη πρόνοια του νόμου παρέχει τέτοιο δικαίωμα. Επεται ότι η μόνη εκτελεστή πράξη είναι εκείνη με την οποία καταλογίζεται ο φόρος. 10
- Η συνταγματική προθεσμία των 75 ημερών αρχίζει να τρέχει από το χρόνο που ο ενδιαφερόμενος έχει πλήρη γνώση της πράξης. Εδώ το Δικαστήριο δεν ξέρει την ακριβή ημερομηνία επιβολής της φορολογίας των αιτητών. Εκείνο όμως που είναι βέβαιο είναι πως γνώριζαν γι' αυτό τουλάχιστον στις 29/12/92, που ο δικηγόρος τους υπέβαλε τη γραπτή ένσταση. Θα μπορούσε να λεχθεί στο σημείο αυτό πως με κανένα τρόπο η επιστολή της 3/2/93 με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση περιέχει πράξη εκτελεστού χαρακτήρα. 15
- Εφόσον λοιπόν οι αιτητές γνώριζαν για τη φορολογία από 29/12/92 και καταχώρησαν την προσφυγή τους στις 14/4/93 η τελευταία πρέπει να απορριφθεί ως εκπρόθεσμη. Σημειώνεται πως το ζήτημα δεν ηγέρθη στη δικογραφία ούτε συζητήθηκε στις γραπτές αγορεύσεις. Είναι όμως από τα θέματα που το Δικαστήριο οφείλει να εξετάζει αυτεπάγγελα. 20
- 25
- 30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 35

Kadivari v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2924,

Λαζάρου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 1275,

Stilvi General Cleaners Ltd v. Δήμου Λεμεσού (1989) 3 Α.Α.Δ. 1683,

Δημοκρατία v. Χατζηπαντελή (1989) 3 Α.Α.Δ. 961,

40

Δημητρίου ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1281.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση των αιτητών κατά της επιβολής τελών επαγγελματικής άδειας.

E. Ευσταθίου, για τους Αιτητές.

10

K. Κούσιος, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Οι αιτητές 1 και 2 είναι πολίτες της Δημοκρατίας. Το 1992 είχαν εργοδοτηθεί από τα Ηνωμένα Έθνη (UNFICYP) στο αεροδρόμιο Λευκωσίας που διοικητικά εμπίπτει στα εδαφικά όρια του Δήμου Έγκωμης. Για την περίοδο αυτή τους επιβλήθηκαν τέλη επαγγελματικής άδειας. Οι σχετικές φορολογίες φέρουν αύξοντα αριθμό 3651 και 3669 αντίστοιχα (βλέπε τα συνημμένα στην αίτηση Παραρτήματα Α1 και Α2). Τα τέλη καθορίστηκαν στην κάθε περίπτωση σε £156.50 που είναι το ανώτατο νόμιμο όριο δικαιωμάτων: άρθρ. 104 και 105 του περί Δήμων Νόμου αρ. 111/85 σε συνδυασμό με τον τρίτο πίνακα του νόμου που καθορίζει τα δικαιώματα επαγγελματικής άδειας των μισθωτών και άλλων εργαζομένων.

20

25

30 Με χωριστή γραπτή ένσταση ημερ. 29/12/92, που υπέβαλε ο δικηγόρος τους, οι δύο αιτητές ζήτησαν να εξαιρεθούν της φορολογίας. Για το σκοπό αυτό επικαλέστηκαν το άρθρ. 26 του Ν. 29/64, που έχει κυρώσει τη Συμφωνία που έγινε μεταξύ της Δημοκρατίας και των Ηνωμένων Εθνών για το νομικό καθεστώς της Δύναμης του Οργανισμού στην Κύπρο. Κατά τη διάταξη αυτή "τα μέλη της Δυνάμεως" απαλλάσσονται ορισμένων φόρων και τελών. Στις 3/2/93 ο Δήμος απέρριψε την ένσταση (Παράρτημα Γ).

35

40 Η κρινόμενη προσφυγή κατατέθηκε στις 14/4/93 από τους αιτητές 1 και 2 "προσωπικώς και/ή υπό την ιδιότητά των ως αντιπροσώπων και/ή εκπροσωπούντων τα εν τω Πίνακι "Α" αναφερόμενα πρόσωπα". Στον κατάλογο αυτό αναγράφονται 76 ονόματα. Και αυτοί είναι κύπριοι πολίτες οι οποίοι το 1992 εργοδοτήθηκαν από τα Ηνωμένα Έθνη στην ίδια περιοχή. Ύστερα από έρευνα και συγκέντρωση στοιχείων που αφορούσαν τη μισθοδοσία και τα ωφελήματά τους ο Δήμος, με χωριστή πράξη, επέβαλε επαγγελματικό φόρο (βλέπε blue αρ. 25 και 18 στο διοι-

κητικό φάκελο).

Όλοι οι αιτητές από κοινού επιζητούν διαταγή του δικαστηρίου "ότι η απόφαση των καθών η οποία κοινοποιήθηκε δι' επιστολής ημερ. 3/2/93 προς το δικηγόρο των αιτητών και με την οποίαν οι καθών η αίτηση απέρριψαν την ένσταση των αιτητών κατά της επιβολής φορολογίας για το 1992 και/ή η απόφαση των καθών η αίτηση να επιβάλουν φορολογία στους αιτητές για το 1992 είναι άκυρη και/ή παράνομη".

5

10

Προβλήθηκαν τρεις προδικαστικές ενστάσεις (1) ότι μόνον οι αιτητές 1 και 2 νομιμοποιούνται στην άσκηση προσφυγής. "Τα πρόσωπα του Πίνακα Α δεν μπορούν να εμφανίζονται ως αιτητές αντιπροσωπευόμενοι ή εκπροσωπούμενοι από άλλους". Σημειώνω πως δεν ακολούθησε ανάπτυξη της πρότασης αυτής. (2) Ότι μερικά από τα πρόσωπα αυτά, τα οποία και κατονομάζονται, δε φορολογήθηκαν και επομένως δεν έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν την απόφαση και (3) όλοι οι αιτητές του καταλόγου Α πλην 4, που πάλιν κατονομάζονται, έχουν πληρώσει τα δικαιώματα πριν από την καταχώρηση της προσφυγής χωρίς να επιφυλάξουν τα δικαιώματά τους, γεγονός που τους αποστερεί του έννομου συμφέροντος να προσφύγουν.

15

20

Η απάντηση του δικηγόρου των αιτητών αποτελείται μόνον από 4 γραμμές και τη μεταφέρω εδώ αυτούσια από την αγόρευσή του:

25

"Αναφορικά με τις προδικαστικές ενστάσεις οι αιτητές οι οποίοι κατέβαλαν τα ως άνω δικαιώματα στο Δήμο Έγκωμης έκαναν τούτο με επιφύλαξη των δικαιωμάτων τους και καλώς αναγράφονται στον τίτλο της προσφυγής."

30

Είμαι αναγκασμένος να παρατηρήσω ότι η απλή παράθεση ισχυρισμών χωρίς τίποτε άλλο ασφαλώς δε βοηθά. Θα πρόσθετα ακόμη πως καμιά πλευρά δεν προσήγαγε μαρτυρία για να δείξει κατά πόσον η καταβολή των τελών έγινε με επιφύλαξη ή όχι και πως τα στοιχεία του φακέλου δε διαφωτίζουν το θέμα.

35

Απ' ό,τι προεκτέθηκε προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά μόνον τους αιτητές 1 και 2. Φαίνεται πως οι υπόλοιποι, πλην εκείνων στους οποίους δεν επιβλήθηκαν τα τέλη, έχουν φορολογηθεί όχι όμως με την προσβαλλόμενη πράξη. Επομένως δεν υπάρχει ο απαραίτητος δεσμός ομοδικίας μεταξύ των δύο πρώτων και των υπολοίπων. Ο Θ. Τσάτσος "Αίτησις

40

ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας" 3η έκδοση στη σελ. 355, κάμνει την εξής παρατήρηση που εφαρμόζεται απόλυτα στην προκείμενη περίπτωση:

5 "Ούτως η ένωσις πλειόνων αιτούντων εν τω αυτώ δικογράφω δι' ένα έκαστον των οποίων εξεδόθη ίδια διοικητική πράξις, είναι απαράδεκτος."

10 Το δικαστήριο δεν έχει εξουσία να διευρύνει τη δικαιοδοσία του και να επιληφθεί άλλων πράξεων πέρα από την προσβαλλόμενη, που είναι το αντικείμενο της διαδικασίας. Στην υπόθεση **Abdolali Kadivari v. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2924, ο Πι-
κής Δ. αναφέρει σχετικά:

15 "..... το αντικείμενο της διαδικασίας καθορίζεται στη δικογραφία, το δικονομικό μέσο για την έκθεση και προσδιορισμό των επιδίκων θεμάτων.

20 Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η πράξη, απόφαση ή παράλειψη της οποίας επιζητείται η αναθεώρηση προς το σκοπό παροχής θεραπείας βάσει του άρθρου 146.4 του Συντάγματος."

25 Αναφορικά με την έκταση του ελέγχου ενισχυτική της θέσης που πήρα είναι και η απόφαση του Κωνσταντινίδη Δ. στην υπόθεση **Λάζαρος Λαζάρου v. Αρχής Λιμένων Κύπρου** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1275:

30 "..... Θα πρόσθετα πω, όπως παρατηρεί ο Φ. Βέγλερης στη σελίδα 81 του Συγγράμματος που ανέφερα πιο πριν, ελέγχεται μεν η πράξη της διοίκησης από την άποψη της αντικειμενικής νομιμότητας αλλά αυτός ο αντικειμενικός έλεγχος αφορά στην προσβαλλόμενη και όχι στη μη προσβαλλόμενη πράξη ή στο μη προσβαλλόμενο στοιχείο της."

35 Καταλήγω ότι οι 76 αιτητές των οποίων τα ονόματα φαίνονται στον κατάλογο Α δε νομιμοποιούνται στην καταχώρηση της προσφυγής η οποία και απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Η αίτηση μπορεί να εξεταστεί μόνον ως προς τους αιτητές 1 και 2.

40 Το άρθρ. 105 του Ν. 111/85, σύμφωνα με το οποίο οι εργαζόμενοι δημότες υποχρεούνται στην καταβολή επαγγελματικού φόρου, δεν περιέχει καμιά πρόβλεψη για δικαίωμα υποβολής ένστασης κατά της φορολογίας. Αλλ' ούτε άλλη πρόνοια του νόμου παρέχει τέτοιο δικαίωμα. Έπεται ότι η μόνη εκτελεστή πρά-

ξη είναι εκείνη με την οποία καταλογίζεται ο φόρος.

Η συνταγματική προθεσμία των 75 ημερών αρχίζει να τρέχει από το χρόνο που ο ενδιαφερόμενος έχει πλήρη γνώση της πράξης. Εδώ δε ξέρουμε την ακριβή ημερομηνία επιβολής της φορολογίας των αιτητών. Εκείνο όμως που είναι βέβαιο είναι πως γνώριζαν γιαυτό τουλάχιστον στις 29/12/92, που ο δικηγόρος τους υπέβαλε τη γραπτή ένσταση. Θα μπορούσε να ληφθεί στο σημείο αυτό πως με κανένα τρόπο η επιστολή της 3/2/93 με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση περιέχει πράξη εκτελεστού χαρακτήρα. 5
10

Η περίπτωση αυτή διαφοροποιείται από την υπόθεση *Stilvi General Cleaners Ltd. v. Δήμου Λεμεσού* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1683. Εκεί σαν αποτέλεσμα της ένστασης μειώθηκε η φορολογία και η σχετική απόφαση θεωρήθηκε ότι αποτελεί νέα εκτελεστή πράξη. Εφόσον λοιπόν οι αιτητές γνώριζαν για τη φορολογία από 29/12/92 και καταχώρησαν την προσφυγή τους στις 14/4/93 η τελευταία πρέπει να απορριφθεί ως εκπρόθεσμη. Σημειώνω πως το ζήτημα δεν ηγέρθη στη δικογραφία ούτε συζητήθηκε στις γραπτές αγορεύσεις. Είναι όμως από τα θέματα που το δικαστήριο οφείλει να εξετάζει αυτεπάγγελτα: *Δημοκρατία ν. Χ' Παντελή* (1989) 3 Α.Α.Δ. 961 και *Ανδρέας Δημητρίου ν. Δημοκρατίας και Άλλου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1281. 15
20

Για τους προεκτεθέντες λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα. 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.